

ŠIBAL KLINKO

Slovenskou pohádkovou hru přeložily M. LOKVENCOVÁ a O. LICHARDOVÁ. — Nastudovali ji pro Vás režiséři KAREL DITTLER a MILAN KOUTNÝ. — Výpravu navrhl O. SCHINDLER a kostymy SL. ČIHÁKOVÁ.

Hrají:

ONDŘEJE	Antonín Tázlar
PAVLA tři bratry	Slavomil Kramoliš
KLINKA	Květoslav Válek
TETU	Soňa Šimberová
MLYNÁŘE	Bronislav Tabášek
MLYNÁŘKU	Xenie Dušková
KRÁLE	František Labůdek
KRÁLOVNU	Radvana Havelková
LIDUNKU	Milada Albínová
PRINCE	Jaroslav Fukala
MINISTRA	Slavomil Kramoliš

Kostymy ušily S. ČIHÁKOVÁ, T. FLORKOVÁ a L. BABINCOVÁ. Paruky zhotovila M. MÍČKOVÁ. Výrobu dekorací v dílnách vedl A. VÁCLAVEK a jejich stavbu na jevišti řídí L. ČEPEL. Svítí K. TRNKA a F. CYPRICH. O rekvisity se stará J. VESELOVSKÝ. Inspicientem je FR. LABŮDEK.

Krátká přestávka je po prvním a hlavní po druhém obraze.

ČESKÁ PREMIÉRA POHÁDKY BYLA V NAŠEM
DIVADLE 2. BŘEZNA 1957.

PRAVDA A LEŽ

v lidové moudrosti slovanských národů.

Pravda ve vodě neutone a v ohni neuhoří.
Peníze mohou mnoho, ale pravda kraluje.
Nepomůže-li pravda, nepravda tím méně.
Pravda příkrá, ale zdravá.
Pravdu každý chválí, ale ne každý ji brání.
Starí nejspíše moudrost, děti nejspíše pravdu povědí.

Pravda je rosa nebeská, komu ji dávaš, hled', aby i nádoba byla hezká.

Pravdu sobě huďme, dobří spolu buďme.

—*—

Byli jednou tři bratři — jeden lhal, druhý kradl, třetí visel.

Kdo včera lhal, tomu i zítra se nevěří.

Lhání měkké dílo — jazyk se vrtí a svědků není.

Kdo se lží zachází o víru přichází.

Lží se nevytřeš.

Kdo se blátem umývá, zamaže se.

Každý lhař lže na svou hlavu.

Každá lež vyjde na povrch jako olej nad vodu.

Vydalo Divadlo Petra Bezruče v Ostravě. Redakce Jaromír Vavroš. Kresby Otakar Schindler. Foto František Krasl. Tisk Ostravské tiskárny, n. p., provozovna 02, Ostrava I, Hollarova 14.

ŠIBAL

KLINKO

Kdesi mezi devaterými horami a dolinami žil jednou jeden starý otec, který měl tři syny — nejstaršího Ondřeje, prostředního Pavla a nejmladšího Klinka. Když zemřel, radili se starší bratři, jak by Klinka připravili o dědictví po otci. Radili se, radili, šidili a šidili, až nejmladšího bratra o všechno ošidili. Odbyli ho kozími chlupy a vyhnali z domu. Klinka nespravedlivost bratrů mrzela a rozhodl se proto jít do světa, pomáhat lidem hledat spravedlnost a pravdu. Vydal se na královský hrad, kde dlouho stonala princezna Lidunka a nechtěla se vdát za žádného z princů, kteří za ni jezdili světa kraj.

Šel a šel, až přišel ke mlýnu ale to bychom Vám už řekli všechno. Prozradíme Vám jen, že ve mlýně našel — čerta.

A jestli chcete vědět, co to bylo za čerta a jak to s ním dopadlo; jak se vedlo Klinkovi na královském hradě a jestli se mu podařilo vyléčit princeznu Lidunku, nu, pak Vám nezbývá než se pěkně tiše usadit a počkat až se zvedne opona. Schovejte honem sáčky s cukrovím, abyste při představení nerušili sousedy, přestaňte se vrtět na sedadle — a vidíte, v sále už zhasínají světla. Tak pozor, děti, naše pohádka už začíná . . .

Byla jednou jedna země, kde se lidé báli pravdy.

